

Ooi Chai Kat Iwn Pendakwa Raya

A

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — PERBICARAAN JENAYAH
NO 42-38 TAHUN 2001

AUGUSTINE PAUL H

24 JANUARI 2003

B

Acara Jenayah — Hukuman — Faktor-faktor peringanan — Kesalahan menggunakan dokumen yang palsu — Kad kredit — Pesalah pertama — Kepentingan awam — Sama ada hukuman sesuai

C

Keterangan — Anggapan memudaratkan — Kegagalan memanggil saksi — Sama ada pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya tanpa memanggil saksi-saksi lain — Sama ada anggapan memudaratkan dibangkitkan — Akta Keterangan 1950 s 114(g)

D

Keterangan — Keterangan terbaik — Tanggungjawab pihak pendakwaan untuk mengemukakan segala keterangan di hadapan mahkamah — Sama ada terdapat lompang di dalam keterangan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan

E

Keterangan — Piawai pembuktian — Pihak pendakwaan perlu membuktikan unsur-unsur kesalahan melampaui keraguan munasabah — Sama ada hakim mahkamah sesyen menggunakan piawai yang salah

F

Atas maklumat yang diterima berkenaan penggunaan kad kredit palsu di Stesyen Minyak Shell, Henry Shell Servicing Sdn Bhd, Damansara Endah Kuala Lumpur, pegawai tangkapan dan dua orang pegawai bank telah membuat intipan di tempat tersebut. Lebih kurang jam 6.00 petang, sebuah kereta telah memasuki stesyen minyak tersebut dan terus pergi ke pam minyak nombor enam. Seorang lelaki Cina telah keluar dari kereta itu dan mulai mengisi minyak ke dalam kereta tersebut. Pegawai tangkapan dan pasukannya telah bergegas pergi ke tempat lelaki Cina itu. Lelaki Cina itu adalah tertuduh. Pegawai tangkapan telah memberitahu tertuduh bahawa beliau disyaki menggunakan kad kredit palsu. Daripada geledahan yang dilakukan terhadap badan tertuduh dijumpai dari kocek hadapan baju tertuduh satu kad kredit Visa Gold Standard Chartered Bank (P1). Kemudiannya, pegawai tangkapan merampas satu resit (P2) yang keluar daripada pam nombor enam apabila muncung pam tersebut dikembalikan ke tempat asalnya. Selepas siasatan, tertuduh telah dituduh di bawah s 471 Kanun Keseksaan. Tertuduh telah disabit bersalah oleh hakim mahkamah sesyen dan dihukum penjara selama dua tahun. Terkilan dengan keputusan tersebut, tertuduh telah merayu ke mahkamah ini terhadap sabitan dan hukuman.

H

Diputuskan, menolak rayuan tersebut:

- (1) Pihak pendakwaan telah mengemukakan bukti yang mencukupi berkenaan penggunaan P1. Kegagalan memanggil saksi lain yang bersama pegawai tangkapan tidak menjejaskan kes pendakwaan dan anggapan memudaratkan di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950 tidak berbangkit. Atas prinsip-prinsip di dalam kes *Public*

I

- A** *Prosecutor v Chia Leong Foo* [2000] 6 MLJ 705, kegagalan memanggil mereka sebagai saksi tidak menjejaskan kes pendakwaan; *Public Prosecutor v Chia Leong Foo* [2000] 6 MLJ 705 diikuti (lihat ms 256G, 257H).
- B** (2) Kehadiran barang kes yang lain tidak menjejaskan kes pendakwaan kerana ianya bukan barang kes di mana kes pendakwaan diasaskan. Jika sekalipun terdapat barang-barang kes yang lain selain daripada yang dirampas oleh pegawai tangkapan di tempat kejadian, ianya tidak berkaitan perkara pokok tuduhan yang dihadapi tertuduh. Oleh itu ia tidak memprejudiskan tertuduh dan menyebabkan salah laksana keadilan (lihat ms 258G–H).
- C**
- D** (3) Perkataan ‘tanpa keraguan yang munasabah’ membawa erti dengan tiada keraguan munasabah sedangkan ‘melebihi atau melampaui keraguan munasabah’ hanya melewati atau melebihi had keraguan munasabah. Semestinya ‘tanpa keraguan yang munasabah’ adalah suatu piawai yang lebih tinggi daripada ‘melebihi atau melampaui keraguan yang munasabah’ dan bukannya lebih rendah. Jikapun hakim mahkamah sesyen telah menggunakan piawai yang lebih tinggi daripada keperluan undang-undang, maka tertuduh lebih beruntung kerana beban pembuktian yang ditanggung pihak pendakwaan bertambah berat. Dalam keadaan ini, tidak boleh dikatakan tertuduh telah diprejudiskan dan berlakunya salah laksana keadilan. Apapun alasan penghakiman, hakim mahkamah sesyen yang arif jelas menunjukkan beliau telah memakai piawai pembuktian yang betul ke atas kes pembelaan iaitu tertuduh telah gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan (lihat ms 259E–H).
- E**
- F**
- G** (4) Tidak dinafikan bahawa dewasa ini kesalahan melibatkan kad kredit palsu telah meningkat dengan mendadak sehingga dilaporkan di dalam akhbar-akhbar tempatan bahawa Malaysia menjadi pusat pengeluaran dan pengedaran kad kredit palsu. Mahkamah mengambil pengiktirafan kehakiman bahawa kesalahan semacam ini berleluasa pada masa ini dan mengancam keselamatan dan kesejahteraan ekonomi Malaysia. Jika tidak dibendung akan memudaratkan ekonomi serta nama baik negara.
- H** Oleh itu, kepentingan awam mengkehendaki kesalahan seumpama ini diberi hukuman bersifat pengajaran dan faktor peringan tertuduh perlu ditimbangkan dengan latarbelakang kepentingan awam yang perlu dilunaskan ini. Setelah menimbangkan kepentingan awam dan kehendak tertuduh, mahkamah berpendapat bahawa hukuman yang telah dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen dikekalkan. Hukuman penjara dua tahun itu adalah berpadanan dengan kes ini (lihat ms 261A–D).
- I**

[English summary]

On information received pertaining to the use of false credit card at the Shell Station, Henry Shell Servicing Sdn Bhd, Damansara Endah Kuala Lumpur, the arresting officer and two bank officers inspected the said place. At about 6pm, a car entered the petrol station and headed straight for petrol pump number six. A Chinese man got out of the car and started to fill the car with petrol. The arresting officer and his team headed towards the Chinese man. The Chinese man was the accused. The arresting officer informed the accused that he was suspected of using a false credit card. From a search made upon the accused's person, a Visa Gold Standard Chartered Bank credit card (P1) was found in the accused's front shirt pocket. Subsequently, the arresting officer confiscated a receipt (P2) that had come from pump six after the nozzle had been replaced. After the investigation, the accused was charged under s 471 of the Penal Code. The accused was convicted by the sessions court judge and sentenced to two years' imprisonment. Aggrieved by this decision, the accused appealed to this court against the conviction and sentence.

Held, dismissing the appeal:

- (1) The prosecution had presented sufficient evidence on the use of P1. The failure to call other witnesses that were with the arresting officer did not affect the prosecution's case and the adverse inference under s 114(g) of the Evidence Act 1950 did not arise. On the principles of *Public Prosecutor v Chia Leong Foo* [2000] 6 MLJ 705, the failure to call the other people as witnesses did not affect the prosecution's case; *Public Prosecutor v Chia Leong Foo* [2000] 6 MLJ 705 (see pp 256G, 257H).
- (2) The presence of other case items did not affect the prosecution's case because they were not case items on which the prosecution's case was based on. Even if there were other items than those confiscated by the arresting officer at the scene of the crime, they were not connected to the subject matter faced by the accused. Thus, this did not prejudice the accused and occasion a miscarriage of justice (see p 258G–H).
- (3) The words 'tanpa keraguan yang munasabah' meant no reasonable doubt while 'melebihi atau melampaui keraguan munasabah' only exceeded reasonable doubt. Indeed 'tanpa keraguan yang munasabah' is a standard that is higher than 'melebihi atau melampaui keraguan yang munasabah' and not a lower standard. Even if the learned sessions court judge had used a higher standard than the one provided by the law, the accused benefited because the burden of proof on the prosecution was heavier. In this situation, it cannot be said that the accused was prejudiced and there occasioned a miscarriage of justice. Whatever the grounds of the judge's decision, the learned

- A** sessions court judge clearly showed that he had used the correct standard of proof on the defence's case, ie that the accused failed to raise any reasonable doubt on the prosecution's case (see p 259E–H).
- B** (4) It is not denied that lately, crimes involving false credit cards have increased so much that there have been reports in the local newspapers that Malaysia has become a centre for producing and distributing false credit cards. The court took judicial notice that such crimes were rampant nowadays and threatened the safety and prosperity of Malaysia's economy. If not curbed, this would affect the economy and the country's reputation. Thus, public interest demands that such crimes be given deterrent sentences and the mitigating factors have to be considered with the background of public interest that has to be executed. After considering the public interest and the accused's needs, the court was of the opinion that the sentence passed by the sessions court judge should be upheld. The imprisonment sentence of two years was proper for the case (see p 261A–D).
- C**
- D**

Nota-nota

- E** Untuk kes-kes mengenai faktor-faktor peringanan, lihat 5 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue), perenggan-perenggan 3273–3295.
- Untuk kes-kes mengenai kegagalan memanggil saksi, lihat 7 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue), perenggan-perenggan 146–163.
- Untuk kes-kes mengenai tanggungjawab pihak pendakwaan untuk mengemukakan segala keterangan di hadapan mahkamah, lihat 7 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue), perenggan 255.
- F** Untuk kes-kes mengenai pihak pendakwaan perlu membuktikan unsur-unsur kesalahan melampaui keraguan munasabah, lihat 7 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue), perenggan 2073.

Kes-kes yang dirujuk

- G** *Abdul Karim v Regina* [1954] MLJ 86 (dirujuk)
Chang Cheng Hoe & Ors, Re [1966] 2 MLJ 252 (dirujuk)
Chua Keem Long v PP [1996] 1 SLR 510 (dirujuk)
Datuk Haji Harun bin Haji Idris & Ors v PP [1978] 1 MLJ 240 (dirujuk)
- H** *Ishak Shaari v PP* [1997] 3 CLJ Supp 223 (dirujuk)
Jazuli bin Mohsin v PP [1990] 2 MLJ 190 (dirujuk)
Khoo Chye Hin v PP [1961] MLJ 105 (dirujuk)
Kuek Ah Lek v PP [1995] 3 SLR 252 (dirujuk)
Lee Chow Meng v PP [1976] 1 MLJ 287 (dirujuk)
Lim Young Sien v PP [1994] 2 SLR 257 (dirujuk)
- I** *Namasiyiam & Ors v PP* [1987] 2 MLJ 336 (dirujuk)
PP v Chia Leong Foo [2000] 6 MLJ 705 (diikut)
PP v Jafa bin Daud [1981] 1 MLJ 315 (dirujuk)

- PP v Kadir bin Awang* [1989] 2 MLJ 33 (dirujuk) A
PP v Lee Tak Keong [1989] 1 MLJ 307 (dirujuk)
PP v Loo Choon Fatt [1976] 2 MLJ 256 (dirujuk)
PP v Yap Chong Fatt [1963] MLJ 136 (dirujuk)
Philip Lau Chee Heng v PP [1988] 3 MLJ 107 (dirujuk)
R v Kenneth John Ball 35 Cr App R 164 (dirujuk)
Seneviratne v Rex [1936] 3 All ER 36 (dirujuk) B
Teoh Hoe Chye v PP; Yeap Teong Tean v PP [1987] 1 MLJ 220 (dirujuk)
Zaidon bin Shariff v PP [1996] MLJU 159, [1996] 4 CLJ 441 (dirujuk) C

Undang-undang yang dirujuk

Akta Keterangan 1950 s 114(g)
 Kanun Keseksaan ss 471

Rayuan dari: Kes Tangkap No 2-62-76 tahun 2001 (Mahkamah D
 Sesyen, Kuala Lumpur)

Augustine Paul H: Dalam kes ini, tertuduh menghadapi pertuduhan seperti berikut di Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur:

Bahawa kamu pada 13 Jun 2001 jam lebih kurang 6.01 petang di Stesyen E
 Minyak Shell, Henry Shell Servicing Sdn Bhd, No 24, Persiaran Damansara Endah, Damansara Heights, di dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, dengan curangnya telah menggunakan suatu dokumen sebagai tulin iaitu satu kad kredit Standard Chartered bernombor 4509 3610 1551 8339 atas nama Lee Yaw Keong yang mana kamu tahu bahawa dokumen tersebut adalah F
 palsu dan oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah s 471 Kanun Keseksaan dibaca bersama s 467 Kanun yang sama.

Setelah pertuduhan dibaca dan diterangkan kepadanya, tertuduh telah membuat pengakuan tidak bersalah. Pihak pendakwaan telah memanggil lima orang saksi bagi membuktikan kesnya. Kes pihak pendakwaan diteraskan kepada keterangan Ketua Inspektor Teh Jern Wah ('SP1'), pegawai tangkapan; Mohd Redzuan bin Mohd Nasir ('SP2'), pegawai bank bertugas di bahagian Kawalan Pemalsuan Bank Standard Chartered (M) Bhd; Zulkifli bin Abu Sidek ('SP3'), pegawai bank di Pusat Kad Kredit Maybank Finance; Inspektor M Zamri bin Mahmud ('SP4'), pegawai penyiasat dan Korperal Ekhsan bin Mohd Amin ('SP5'), jurufoto polis. Di H
 akhir kes pendakwaan, hakim mahkamah sesyen yang arif memutuskan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes prima facie dan tertuduh telah dipanggil untuk membela diri. Tertuduh memilih untuk memberi keterangan atas sumpah. Di kesudahan kes, hakim mahkamah sesyen yang arif mendapati tertuduh bersalah dan menjatuhkan hukuman dua tahun penjara.

I
 Fakta kes secara ringkasnya adalah seperti berikut: atas maklumat yang diterima berkenaan penggunaan kad kredit palsu di Stesyen Minyak Shell,

- A** Henry Shell Servicing Sdn Bhd, Damansara Endah Kuala Lumpur, SP1 bersama-sama D/Kpl Damudra dan dua orang pegawai bank masing-masing, seorang daripada Citibank dan MBF, telah membuat intipan di tempat tersebut. Lebih kurang jam 6.00 petang, SP1 melihat sebuah kereta Nissan Cedric bernombor pendaftaran WBC 2021 telah memasuki stesyen minyak tersebut dan terus pergi ke pam minyak nombor enam.
- B** Pasukan yang diketuai oleh SP1 itu berada lebih kurang 50m daripada pam tersebut. Seorang lelaki Cina telah keluar daripada kereta itu dan mula mengisi minyak ke kereta tersebut. SP1 dan pasukannya telah bergegas pergi ke tempat lelaki Cina itu. SP1 telah memperkenalkan diri sebagai polis. Lelaki Cina itu adalah tertuduh. SP1 telah memberitahu tertuduh tersebut bahawa dia disyaki menggunakan kad kredit palsu. Daripada geledahan yang dilakukan terhadap badan tertuduh dijumpai dari kocek hadapan baju tertuduh satu kad kredit Visa Gold Standard Chartered Bank bernombor 4509 3610 1551 8339 (eksh P1) yang di atasnya tertera nama Lee Yaw Keong. Tertuduh diminta mengemukakan kad pengenalnya. Didapati kad pengenalan tertuduh berbeza dengan nama yang tertera di atas P1.
- C** Kemudiannya SP1 merampas satu resit bernombor 40326900000663 (eksh P2) yang keluar daripada pam nombor enam apabila muncung pam tersebut dikembalikan ke tempat asalnya. SP1 telah menahan tertuduh untuk siasatan lanjut. Geledahan juga telah dibuat terhadap kereta yang dipandu oleh tertuduh dan hasilnya dijumpai sembilan tong plastik berwarna hitam dan salah satu daripadanya berisi minyak (eksh P9B-I dan P9A). Pemeriksaan lanjut juga dibuat terhadap but belakang kereta tersebut dan didapati tangki minyaknya telah diubah-suai disyaki bertujuan menjadi tempat simpanan minyak. Kereta tertuduh dan juga serangkai empat anak kunci (eksh P8A-D) turut dirampas. Tertuduh telah dibawa ke Bukit Aman dan SP1 telah membuat laporan tangkapan. SP1 juga telah menyediakan satu senarai bongkar (eksh P3) dan barang yang dirampas dari tempat kejadian diserahkan kepada pegawai penyiasat, SP4. Semasa penyerahan barang-barang kes dilakukan satu borang serah-menyerah (eksh P4) telah ditandatangani oleh SP1 dan SP4. SP4 dalam keterangannya mengesah dan mengenalpastikan barang-barang kes yang diterima. SP4 telah mengarahkan SP5, jurugambar polis untuk mengambil gambar barang-barang kes. Gambar-gambar yang diambil oleh SP5 adalah eksh P5(a)-(e) dan P10(a) dan (b).

- P1 kemudiannya telah dihantar untuk ujian kepada SP2, pegawai kawalan pemalsuan di Bank Standard Chartered. SP2 telah mengesah bahawa P1 adalah kad kredit yang diterimanya daripada pihak polis pada 20 Jun 2001. Antara tugas SP2 adalah memeriksa transaksi kad kredit dan memberi keterangan kepada pihak polis jika mengetahui adanya transaksi yang melibatkan transaksi menggunakan kad kredit palsu. Menurut SP2, berpandukan buku panduan Visa Interchange Directory yang dibekalkan bagi tujuan tugasannya, nombor yang tertera atas P1 adalah milik Standard Chartered Hong Kong. Menurut SP2 seterusnya:
- H**
- I**

ID1 bukan kad tulin. Ciri-ciri kad tulin yang dikeluarkan oleh Standard Chartered Bank:

- 1 setiap kad mesti ada 16 digit akaun nombor;
- 2 enam angka pertama bermula dengan 450935. Nombor ini kepunyaan Standard Chartered Bank Malaysia;
- 3 ada lambang burung tiga dimensi;
- 4 ada nama pemegang kad kredit;
- 5 tarikh luput;
- 6 panel tandatangan di belakang.

A

Berdasarkan pemeriksaan saya ID1, enam angka pertama adalah salah. Tiada lambang burung dan tiada panel untuk tandatangan.

Nombor yang saya maksudkan 16 angka atas kad.

Selain daripada itu, empat angka dipenjuru kad sebelah kiri adalah pre-printed PIN; member since, tarikh luput dan nama dan magnetic strip. Data dalam magnetic strip sepatutnya mengandungi maklumat bagi pemegang kad kredit.

B

Selain nama, ada nombor akaun dan tarikh luput dalam magnetic strip.

Kalau nombor berbeza kad itu kad palsu.

D

Menurut SP2 lagi, pada 20 Jun 2001 beliau telah menjalankan ujian untuk mengetahui maklumat yang terkandung dalam jalur magnetik P1 dengan menggunakan mesin yang dipanggil Electronic Data Capture ('EDC'). Apabila bahagian jalur magnetik diletakkan ke mesin EDC, butir-butir dalam jalur magnetik adalah berlainan dengan butir-butir maklumat yang tertera di atas P1. P2 juga dirujuk kepada SP2 semasa beliau memberi keterangan. SP2 mendapati nombor kad, tarikh luput dan nama atas P2 berbeza dengan butir-butir atas P1. Semasa disoal balas peguam tertuduh, SP2 menyatakan beliau tidak menyediakan laporan bertulis berkenaan hasil ujian yang dijalankan dan pihak polis tidak memintanya berbuat demikian.

E**F**

Seorang lagi saksi pendakwa yang membuat ujian ke atas P1 ialah SP3, seorang pegawai pengurusan risiko yang berkhidmat di Pusat Kad Kredit Maybank Finance. Menurut SP3, pada 20 Jun 2001, seorang Insp Ramli dari Bukit Aman telah merujuk P1 kepadanya. SP3 mengesahkan P1 adalah kad yang diberikan kepadanya untuk ujian. Sepertimana SP2, SP3 juga menggunakan mesin EDC dalam ujian yang dilakukan. Hasil leretan jalur magnetik P1 di mesin EDC tertera nombor akaun 403269000000662 dan tarikh luputnya ialah Julai 2003. Nombor tersebut menurut SP3 adalah nombor akaun yang telah diberikan oleh Maybank Finance kepada Masniza Mohamad. Menurut SP3 lagi:

G

Apabila transaksi guna kad kredit, setiap transaksi dimasukkan dalam statement pemegang akaun. Statement ini dikeluarkan oleh komputer-komputer yang keluaran statement dalam kawalan saya. Saya diminta oleh IO untuk semak transaksi berhubung kad ID1.

H

...

Hasil semakan di komputer saya dapat print out kegunaan kad. Satu statement dirujuk kepada saksi. Ya, ini print out yang didapati daripada komputer. Ya, ini penyata akaun yang saya keluaran daripada komputer itu ditanda P6.

I

- A** Eksibit P6 mempunyai nombor akaun yang sama seperti P2. Di dalam P6 tercatat transaksi yang dibuat pada 13 Jun 2001 di Shell Syarikat Henry Kuala Lumpur dengan jumlah caj sebanyak RM30.61.

- B** Berdasarkan keterangan tersebut, di pengakhiran kes pihak pendakwaan, hakim mahkamah sesyen yang arif memutuskan pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie dan tertuduh dipanggil untuk membela diri. Tertuduh memilih untuk memberi keterangan bersumpah di kandang saksi. Di dalam keterangannya, tertuduh mendakwa beliau bekerja sebagai pemandu lori dan pada hari kejadian lorinya mengalami kerosakan. Akibatnya, beliau terpaksa menggunakan keretanya untuk ke tempat kerja. Tertuduh mendakwa beliau membawa bersama sembilan tong plastik kosong untuk membeli minyak bagi kegunaan jentera di tempat beliau bekerja. Apabila tiba di tempat kejadian tertuduh mendakwa beliau menjumpai P1 di atas lantai. Tertuduh mengatakan beliau menggunakan P1 untuk mengisi minyak dan semasa sedang berbuat demikian beliau telah ditangkap. Menurut tertuduh, sebelum itu beliau tidak pernah memiliki sebarang kad kredit.
- D** Kesimpulannya, isi pembelaan tertuduh adalah beliau tidak mempunyai sebarang pengetahuan yang P1 adalah satu kad kredit palsu. Hakim mahkamah sesyen yang arif mendapati pembelaan tertuduh gagal membangkitkan sebarang keraguan munasabah kepada kes pendakwaan dan telah mendapati tertuduh bersalah serta mensabitkannya. Tertuduh dihukum penjara dua tahun. Terkilan dengan keputusan hakim mahkamah sesyen yang arif itu, tertuduh merayu ke mahkamah ini terhadap sabitan dan hukuman.
- E**

Encik How Boon Seng, peguam terpelajar bagi pihak tertuduh mengemukakan tiga alasan utama bagi menyokong hujahannya bahawa keputusan hakim mahkamah sesyen yang arif berkenaan dengan sabitan tidak boleh dipertahankan, iaitu seperti berikut:

- F**
- (1) sama ada wujudnya keterangan berkenaan penggunaan kad P1;
 - (2) sama ada terdapat lompang dalam rantai keterangan berkenaan dengan penjagaan selamat ekshibit yang dikemukakan;
- G** (3) sama ada hakim mahkamah sesyen telah menggunakan piawai pembuktian yang salah dalam menyabitkan tertuduh.

- H** Sekarang saya akan menimbang sama ada pertikaian-pertikaian yang dikemukakan oleh peguam terpelajar mewajarkan keputusan hakim mahkamah sesyen yang arif diakaskan. Berkenaan isu pertama, peguam terpelajar bertikai bahawa SP1 tidak melihat tertuduh menggunakan P1. Tambah peguam terpelajar lagi, semasa SP1 dan pasukannya membuat intipan, mereka berada 50m daripada stesyen minyak berkenaan. Keterangan yang dibawa oleh pihak pendakwaan adalah semata-mata keterangan ikut keadaan memandangkan P1 dijumpai di dalam kock baju tertuduh dan P2 terkeluar apabila muncung pam dikembalikan ke tempat asalnya. Dalam meneruskan hujahannya, peguam terpelajar bertikai bahawa untuk menjadi suatu kesalahan di bawah s 471 Kanun Keseksaan, perlu dibuktikan adanya penggunaan kad kredit palsu. Seterusnya
- I**

dihujahkan oleh kerana SP1 tidak melihat tertuduh menggunakan P1 maka tiga orang saksi lain yang berada ditempat kejadian bersama SP1 perlu dipanggil memberi keterangan sebagai saksi dan kegagalan memanggil mereka menjejaskan kes pendakwaan. Apa pun, peguam terpelajar mengakui bahawa P2 merupakan resit yang keluar dari mesin di pam nombor enam setelah muncung pam dikembalikan ke tempat asalnya.

Dalam menilai hujahan tersebut perlu dipertimbangkan keterangan yang dibawa oleh pihak pendakwaan bagi membuktikan penggunaan P1. Dalam keterangannya, SP1 ada berkata:

Masa buat pemerhatian saya nampak OKT keluar dari kereta dan terus ke pam no 6, saya nampak tangan dia leretkan di tempat khas untuk kad kredit.

Apabila SP1 mendekati tertuduh dan membuat pemeriksaan telah ditemui P1. Dalam menjelaskan perkara ini SP1 dalam keterangan berkata:

Seterusnya, setelah perkenalkan diri, saya beritahu dia saya syaki dia guna kad kredit palsu untuk beli minyak. Seterusnya saya periksa badan dia dan dari poket baju sebelah kiri saya telah jumpai satu keping kad kredit Standard Chartered bank Visa Gold atas nama Lee Yaw Keong dan saya minta lelaki Cina itu kemukakan kad pengenalannya dan dapati nama dia berlainan dengan kad kredit itu. Seterusnya saya rampas resit yang keluar dari pam nombor 6 itu.

Kad kredit dan resit yang dimaksudkan oleh SP1 itu adalah P1 dan P2. P1 telah disahkan oleh SP2 dan SP3 sebagai kad kredit yang palsu. SP3 dalam keterangannya menyatakan ujian dengan menggunakan mesin EDC menunjukkan data di dalam jalur magnetik P1 mengandungi nombor akaun 403269000000663 dan ianya tidak sama dengan nombor yang tertera di atas P1. Nombor akaun yang diperolehi daripada lerekan jalur magnetik P1 itu sebenarnya kepunyaan Masniza Mohamad. SP3 juga telah membandingkan P2 dengan P6, iaitu rekod akaun bagi kad yang dikhaskan dengan nombor akaun 403269000000663 dan mendapati pada 13 Jun 2001 bertempat di Shell Henry Kuala Lumpur, pembelian telah dibuat dengan menggunakan kad kredit.

Keterangan yang dirujuk tersebut jelas sekali menunjukkan penggunaan P1 yang ternyata daripada keterangan SP2 dan SP3 adalah palsu. Pihak pendakwaan telah mengemukakan bukti yang mencukupi berkenaan penggunaan P1. Kegagalan memanggil tiga orang saksi lain yang bersama SP1 tidak menjejaskan kes pendakwaan dan anggapan memudaratkan di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950 tidak berbangkit. Adalah menjadi undang-undang yang mantap bahawa dalam kes jenayah pihak pendakwaan tertakluk kepada tiadanya motif yang salah, mempunyai budibicara untuk memanggil atau tidak mana-mana saksi khususnya saksi-saksi yang pada fikirannya bukan saksi yang akan menceritakan kebenaran (lihat *Khoon Chye Hin v Public Prosecutor* [1961] MLJ 105). Tetapi pihak pendakwaan bertanggungjawab untuk memanggil mana-mana saksi yang keterangan saksi-saksi tersebut diperlukan untuk menghuraikan leretan peristiwa di mana kes pendakwaan diteraskan (lihat *Seneviratne v Rex* [1936] 3 All ER 36). Abdul Hamid HB (Malaya) (sebagaimana beliau pada

- A masa itu) dalam kes *Teoh Hoe Chye v Public Prosecutor; Yeap Teong Tean v Public Prosecutor* [1987] 1 MLJ 220 pada ms 229 berkata:

Nevertheless, the decision whether to call or not to call a witness including a witness from whom a statement has been taken is always the right of the prosecution (*Abdullah Zawawi v Public Prosecutor* [1985] 2 MLJ 16). Insofar as the trial court is concerned, its duty is essentially to decide whether on the evidence before it the prosecution has proved its case, and if there are unsatisfactory features in the prosecution case to determine whether, in the light of such features, the prosecution case fell short of proof beyond reasonable doubt (*Abdullah Zawawi*.)

- C Oleh itu persoalan yang perlu ditanya dalam setiap kes ialah sama ada pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya walaupun tidak memanggil saksi-saksi yang lain yang boleh dipanggil. Anggapan memudaratkan tidak boleh dibuat di atas kegagalan memanggil seseorang saksi apabila pihak pendakwaan telah melangsaikan beban pembuktian yang ditanggungnya (lihat *Namasiyiam & Ors v Public Prosecutor* [1987] 2 MLJ 336; *Public Prosecutor v Kadir bin Awang* [1989] 2 MLJ 33; *Jazuli bin Mohsin v Public Prosecutor* [1990] 2 MLJ 190; *Lim Young Sien v Public Prosecutor* [1994] 2 SLR 257). Dalam hal ini, Yong Pung How HB dalam kes *Chua Keem Long v Public Prosecutor* [1996] 1 SLR 510 pada ms 523–524 memutuskan:

The appellant's contention was that the failure of the prosecution to adduce the evidence of those other gamblers meant that the court could presume that the evidence would have gone against the prosecution, that is that there were no such visits.

- E Such arguments are commonly made. Commonly too, such arguments are without merit. The court must hesitate to draw any such presumption unless the witness not produced is essential to the prosecution's case. Any criminal transaction may be observed by a number of witnesses. It is not necessary for the prosecution to produce every single one of those witnesses. All the prosecution need do is to produce witnesses whose evidence can be believed so as to establish the case beyond a reasonable doubt. Out of a number of witnesses, it may then only be necessary to bring in one or two; as long as those witnesses actually produced are able to give evidence of the transaction, there is no reason why all of the rest should be called, nor why any presumption should be drawn that the evidence of those witnesses not produced would have been against the prosecution.

- H Adalah jelas daripada keterangan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan melalui keterangan saksi-saksi SP1, SP2 dan SP3, serta P1 dan P2, seperti yang telah dibincangkan di atas, memperlihatkan bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya bahawa P1 telah digunakan di tempat sebagaimana pertuduhan tanpa perlu memanggil kedua-dua pegawai bank dan D/Kpl Damudra yang ada bersama SP1 pada hari kejadian. Atas prinsip-prinsip yang saya jelaskan di dalam kes *Public Prosecutor v Chia Leong Foo* [2000] 6 MLJ 705, kegagalan memanggil mereka sebagai saksi tidak menjejaskan kes pendakwaan.

- I Sekarang saya beralih kepada isu kedua iaitu sama ada terdapat lompong dalam rangkaian keterangan berkenaan dengan ekshibit yang dirampas daripada tertuduh. Peguam terpelajar berhujah bahawa borang

serah-menyerah (P4) di antara SP1 dan SP4 mengandungi butir-butir yang tidak sama dengan kandungan P3 yang disediakan oleh SP3 selepas melakukan tangkapan. Untuk memudahkan rujukan, diperturunkan kandungan P4:

SURAT AKUAN TERIMA

Saya C/Insp Teh Jern Wah dari Bahagian Siasatan Jenayah Perdagangan (BSJP), Ibu Pejabat Polis, Bukit Aman, Kuala Lumpur mengaku menerima/ menyerahkan barang-barang yang disenaraikan di bawah kepada/daripada C/Insp M Zamri, Kad Pengenalan I/12116 berkaitan dengan laporan polis Travers Rpt: 2717/2001 pada 15 Jun 2001 jam 10.30hrs di pejabat BSJP 'OPERASI' BUKIT AMAN ...

- (1) satu kad kredit Standard Chartered VISA gold No 4509 3610 1551 8339 atas nama Lee Yaw Keong ditanda A1;
- (2) satu resit jualan Syt Henry Shell Svr Stn Sdn Bhd bertarikh 13 Jun 2001 @ 1801 No reference: 000021046635 ditanda A2;
- (3) satu keping road tax bagi kereta WBL 2021 ditanda A3;
- (4) satu kereta Nissan Cedric warna biru WBL 2021;
- (5) satu rangkaian mengandungi empat anak kunci kereta;
- (6) satu tong warna hitam berisi petrol ditanda E1;
- (7) lapan tong warna hitam kosong ditanda E2–E9;
- (8) lapan tong plastik besar berisi petrol ditanda F1–F9;
- (9) 15 tong kecil berisi petrol ditanda G1–G15;
- (10) 25 tong besar kosong ditanda H1–H25.

Hujahan peguam terpelajar adalah P4 menunjukkan bahawa sebanyak 57 tong telah diserahkan kepada SP4. Beliau juga berkata dari mana datangnya tong-tong yang berlebihan itu. Kesimpulan yang harus dibuat dalam ketiadaan penjelasan adalah semestinya telah berlaku percampuran barang kes ini dengan kes yang lain. Persoalannya ialah sama ada keadaan ini memudaratkan kes pendakwaan. Kes pendakwaan berasaskan penggunaan P1 yang palsu oleh tertuduh dan P2 yang diambil dari mesin pam nombor enam di stesyen minyak berkenaan yang mengandungi butir-butir akaun milik seorang lain. P1 tersebut dirampas daripada tertuduh oleh SP1 dan diserahkan kepada pegawai penyiasat SP4. P2 dirampas dalam kehadiran tertuduh di pam nombor enam. Kedua-duanya ada ditunjukkan dalam P3 dan P4. Kehadiran barang kes yang lain tidak menjejaskan kes pendakwaan kerana ia bukan barang kes di mana kes pendakwaan diasaskan. Oleh itu saya mendapati hujahan berkenaan isu ini tidak boleh diterima. Jika sekalipun terdapat barang-barang kes yang lain selain daripada yang dirampas oleh SP1 di tempat kejadian, ia tidak berkaitan dengan perkara pokok tuduhan yang dihadapi tertuduh. Oleh itu ia tidak memprejudiskan tertuduh dan menyebabkan salah laksana keadilan.

Isu terakhir yang dibangkit oleh peguam terpelajar adalah berkenaan penggunaan piawai pembuktian yang salah oleh hakim mahkamah sesyen yang arif di pengakhiran kes. Peguam terpelajar telah merujuk kepada petikan berikut dalam alasan penghakiman hakim mahkamah sesyen yang arif:

- A Oleh kerana itu, mahkamah dapati OKT gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan. *Pendakwa telah membuktikan kesnya tanpa keraguan yang munasabah*. OKT didapati bersalah di atas pertuduhan. (Penekanan ditambah.)

- B Menurut peguam terpelajar, perkataan ‘tanpa keraguan yang munasabah’ yang digunakan adalah piawai yang salah dan bertentangan dengan keperluan undang-undang. Perkataan yang sepatutnya adalah ‘melampaui atau melebihi keraguan yang munasabah’. Pada hujahan peguam terpelajar ‘tanpa keraguan yang munasabah’ adalah piawai yang lebih rendah berbanding piawai ‘melebihi atau melampaui keraguan yang munasabah’. Adalah menjadi undang-undang yang mantap bahawa pihak pendakwaan perlu membuktikan kesnya ‘beyond reasonable doubt’. Dalam buku *Istilah Undang-undang* (3rd Ed) Sweet & Maxwell Asia 2001, pada ms 23 ditafsirkan perkataan-perkataan ‘beyond reasonable doubt’ sebagai ‘melampaui keraguan yang munasabah’.

- D Oleh itu, perlu diperbincangkan maksud perkataan-perkataan tersebut agar makna sebenarnya dapat dipastikan dan dapat dijawab persoalan yang didakwa oleh peguam terpelajar bahawa piawai yang lebih rendah daripada sepatutnya telah digunakan. *Kamus Dewan* (Edisi Ke-3), Dewan Bahasa dan Pustaka 1997 mentafsirkan perkataan ‘tanpa’ sebagai ‘... dgn tiada ...’, tidak dgn ...’ manakala perkataan ‘melebihi’ bermaksud ‘1. Lebih daripada, melewati, melampaui, mengatasi ...’, 2. Membuat supaya jadi lebih ...’. E Perkataan ‘melampaui’ pula bermaksud ‘... 2. melebihi (sesuatu peringkat dsb), melewati ...’, 3. melebihi (had, ketentuan, dsb yg wajar), berlebihan, melanggar (tatatertib dll) ... 4. Mengatasi ...’.

- Daripada makna perkataan-perkataan yang diperturunkan di atas, jelas bahawa perkataan ‘tanpa keraguan yang munasabah’ membawa erti dengan F tiada keraguan munasabah sedangkan ‘melebihi atau melampaui keraguan munasabah’ hanya melewati atau melebihi had keraguan munasabah. Semestinya ‘tanpa keraguan yang munasabah’ adalah suatu piawai yang lebih tinggi daripada ‘melebihi atau melampaui keraguan yang munasabah’ dan bukannya lebih rendah seperti yang diujahkan oleh peguam terpelajar. G Jikapun hakim mahkamah sesyen yang arif telah menggunakan piawai yang lebih tinggi daripada keperluan undang-undang, maka tertuduh lebih beruntung kerana beban pembuktian yang ditanggung pihak pendakwaan bertambah berat. Dalam keadaan ini tidak boleh dikatakan tertuduh telah diprejudiskan dan berlakunya salah laksana keadilan. Apapun alasan H telah memakai piawai pembuktian yang betul ke atas kes pembelaan iaitu tertuduh telah gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan. Seperti mana yang telah saya katakan di dalam *Ishak Shaari v PP* [1997] 3 CLJ Supp 223 pada muka surat 229:

- I As I said earlier the law is that there must be proof beyond reasonable doubt, which in itself involves the absence of reasonable doubt, before there can be a finding of guilt. A reference to the necessary absence of reasonable doubt is a view of the same conception from the negative standpoint (see *Brown v The King* [1913] 17 CLR 570).

Apabila beliau menyatakan di dalam alasan penghakimannya bahawa tertuduh telah gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan, semestinya beliau telah berpuas hati yang pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kesnya melampaui keraguan yang munasabah sebagaimana yang dituntut oleh undang-undang. Oleh yang demikian salah penggunaan perkataan oleh beliau bukanlah sesuatu yang boleh menjejaskan sabitan yang telah dibuat terhadap tertuduh.

Sebelum menimbang rayuan terhadap hukuman, perlu ditekankan di sini bahawa tertuduh tidak mengaku bersalah dan telah didapati bersalah setelah selesai perbicaraan penuh. Semasa menghujahkan rayuan terhadap hukuman telah dibangkitkan oleh peguam terpelajar bahawa tertuduh telah berkeluarga dan mempunyai seorang anak berusia empat tahun. Isteri tertuduh menghadapi masalah kesihatan dan tidak dapat menyumbang kepada kewangan keluarga dan oleh itu tertuduh merupakan penanggung tunggal keluarganya. Dalam hujahan balasnya, timbalan pendakwa raya yang terpelajar membantah sebarang pengurangan terhadap hukuman. Adalah merupakan prinsip mantap undang-undang bahawa hukuman mestilah dijatuhkan bukan sahaja dalam ruang lingkup peruntukan hukuman bagi sesuatu kesalahan tetapi juga mesti dipertimbangkan dan didasarkan kepada prinsip-prinsip mantap kehakiman dalam proses penghukuman (lihat *Re Chang Cheng Hoe & Ors* [1966] 2 MLJ 252; *Public Prosecutor v Jafa bin Daud* [1981] 1 MLJ 315 dan *Philip Lau Chee Heng v Public Prosecutor* [1988] 3 MLJ 107). Saya juga sedar bahawa faktor utama yang perlu dipertimbangkan adalah kepentingan awam (lihat *R v Kenneth John Ball* [1951] 35 Cr App R 164). Sekarang saya akan menimbang sama ada hukuman penjara dua tahun yang dikenakan ke atas tertuduh itu secara nyata berlebihan dan tidak berpadanan dengan keadaan kes ini.

Kesan sabitan dan hukuman terhadap tertuduh dan keluarga bukan satu faktor yang boleh membantu mengurangkan hukuman jika kesalahan yang dilakukan itu serius (lihat *Datuk Haji Harun bin Haji Idris & Ors v Public Prosecutor* [1978] 1 MLJ 240). Dalam kes *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ 256, Hashim Yeop A Sani H (sebagaimana beliau pada masa itu) menyatakan pada ms 257–258 seperti berikut:

The mitigation submitted by a convicted person will also normally bring up problems of family hardship and the other usual problems of living. In such a situation the courts might perhaps find it difficult to decide as to what sentence should be imposed so that the convicted person may not be further burdened with additional hardship. This in my view is a wrong approach. The correct approach is to strike a balance, as far as possible, between the interests of the public and the interests of the accused.

Oleh itu adalah perlu untuk membuat imbalan antara kepentingan tertuduh dan kepentingan awam.

Saya sedar bahawa fakta bahawa tertuduh melawan bicara semata-mata tidak boleh dianggap suatu keadaan yang boleh memberatkan hukuman (lihat *Kuek Ah Lek v Public Prosecutor* [1995] 3 SLR 252). Tertuduh juga merupakan seorang pesalah pertama yang merupakan satu faktor peringan (lihat *Zaidon bin Shariff v Public Prosecutor* [1996] MLJU 159,

A [1996] 4 CLJ 441; *Abdul Karim v Regina* [1954] MLJ 86 dan juga *Public Prosecutor v Yap Chong Fatt* [1963] MLJ 136). Namun begitu, apabila kesalahan yang dilakukan itu kerap berlaku serta serius maka faedah daripada faktor peringanan tersebut berkurangan (lihat *Lee Chow Meng v Public Prosecutor* [1976] 1 MLJ 287 dan juga *Public Prosecutor v Lee Tak Keong* [1989] 1 MLJ 307). Tidak dinafikan bahawa dewasa ini kesalahan melibatkan kad kredit palsu telah meningkat dengan mendadak sehingga dilaporkan di dalam akhbar-akhbar tempatan bahawa Malaysia menjadi pusat pengeluaran dan pengedaran kad kredit palsu. Saya mengambil pengiktirafan kehakiman bahawa kesalahan semacam ini berleluasa pada masa ini dan mengancam keselamatan dan kesejahteraan ekonomi Malaysia. Jika tidak dibendung, ini akan memudaratkan ekonomi serta nama baik negara kita. Oleh itu kepentingan awam mengkehendaki kesalahan seumpama ini diberi hukuman bersifat pengajaran dan faktor peringanan tertuduh perlu ditimbang dengan latarbelakang kepentingan awam yang perlu dilunaskan ini.

D Setelah menimbangkan kepentingan awam dan kehendak tertuduh, saya berpendapat hukuman yang telah dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen dikekalkan. Hukuman penjara dua tahun itu adalah berpadanan dengan kes ini memandangkan jumlah yang terlibat tidak sebesar mana iaitu hanya sekadar RM31.61. Sekiranya jumlah yang lebih besar terlibat saya tidak teragak-agak akan menambah hukuman selaras dengan keseriusan kesalahan yang dilakukan.

E Oleh yang demikian, saya menolak rayuan terhadap sabitan dan hukuman. Peguam terpelajar bagi pihak tertuduh telah memohon dibenarkan penggantungan perlaksanaan hukuman dan akan menfailkan rayuan ke Mahkamah Rayuan. Dihujahkan oleh peguam terpelajar bahawa tertuduh mempunyai alasan kukuh untuk membawa rayuannya ke tahap yang lebih tinggi. Timbalan pendakwa raya telah membantah permohonan tersebut. Setelah memberi pertimbangan sewajarnya kepada permohonan tertuduh, saya telah membenarkan permohonan tersebut dan tertuduh diperintah mengemukakan jaminan sebanyak RM13,000 sama seperti jumlah yang telah dikemukakan di mahkamah sesyen.

G *Rayuan ditolak.*

Dilaporkan oleh Peter Ling

H

I